

Franckesche Stiftungen zu Halle

Memoria Theologorum Wirtembergensium Resuscitata, h.e. Biographia Præcipuorum Virorum, qui à tempore Reformationis usque ad hanc nostram ætatem ...

Accessit Elenchus Scriptorum tum editorum, tum in Manuscriptis latentium cum
Supplementis atque Indicibus necessariis

Fischlin, Ludwig Melchior

Ulmæ, Anno M.DCC.IX.

VD18 90845390

[Christophorus Reuchlinus]

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-216317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-216317)

eingetiffener Fehler befreuet: Samt einer
Vorrede des Hoch-Fürstl. Consistorii, Stutt-
gardt/ bey Paul Creuen/ 1704. in groß 8.

CHRISTOPHORUS REUCHLI- *Nat. 1660.*
NUS, SS. Theologiæ Doctor, ac *Cl. 1700.*
Professor. in Academia Tubingensi Publ. *Ob. 1707.*
Ordinarius, Ecclesiæ Decanus, & illustris
Stipendii Theologici Superattendens, Patrem na-
ctus est Tubingæ, Anno MDCLX. ipso illo anni-
versario die Sacro, quem pia antiquitas, Jubilate, ap-
pellavit, Civem quondam Universitatis Davidem
Reuchlinum, matremque spectatæ virtutis foëmi-
nam, Annam Elisabetham, cognomento paterno
Kleiniam: Avum verò habuit M. Leonhardum
Reuchlinum, Argentorati ad D. Thomæ Diaconum,
ejusdemque nominis Proavum Pastorem
Gersthemensem: tùm in majoribus numeravit Ab-
avum Antonium, Hebræarum literarum in Acade-
mia Argentoratenfi Professore, & in Templo,
quod vocant, Prædicatorum, Diaconum, Atavum-
que Dionysium, magni quondam Viri, Johannis
Capnionis, quem memorabili admodum Apotheosi
celebravit Erasmus, fratrem Germanum, & B. Lu-
theri amicissimum. Primam ætatulam pro eo, ac
par erat, solícite admodum rexerunt ac curârunt
optimi parentes, & pater imprimis egregiam pueri
indolem privatis Præceptoribus ad exemplum insti-
tutumque majorum formandam tradidit, huncque
curæ suæ fructum mox tulit, ut jam A. MDCLXXI.
in civitatem academicam adscriberetur, & post ja-
cta melioris Philologiæ ac Philosophiæ fundamenta
Anno

Anno MDCLXXIIX. inter octo ac triginta Magisterii Philosophici Candidatos septimum obtineret locum. His adjumentis doctrinæ solidioris cum non ad vanitatem, sed agendam vitam utendum sibi judicaret, illustre ingenium altioribus studiis dedit, & Philosophiam non populare artificium, nec ostentationi paratum, nec in verbis, sed in rebus esse, tum animum formare & fabricare, quin & vitam disponere, atque actiones regere, existimavit. Erant autem in eo plurimæ literæ, nec eæ vulgares, sed interiores quædam & reconditæ, quibus præsidii præmunitus ad diviniorem disciplinam, Theologiam, sese contulit, primaque sanctioris illius studii tirocinia hic Tubingæ, ductu celeberrimorum tunc temporis Theologorum, Joh. Adami Osiandri, Academiæ Cancellarii, & Georgii Henrici Kellers, deposuit. Inde Anno MDCLXXIX. ulteriorem ingenii cultricem sibi delegit illustrem Levcorem, ibique de novo eloquentiam studiaque liberalia non magis cupide, quam laboriosissimè, discendo docendoque, exercuit. Historiam utramque didicit sub magistro excellentissimo, Conrado Samuele Schurzfleischio: Philologiæ Græcæ Præceptorem habuit non pœnitendum Balthasarem Stolbergium, qui in eo literarum genere cum primis excelebat: Orientis vero linguas & Eloquentiæ Sacræ rationem à Celeberrimo Theodoro Dassovio, nunc in Academia Kilonisi Theol. Professore meritissimo, accepit. Ita verò sub clarissimis magistris optimas artes edoctus, non jam satis habuit discere, sed docendo quoque vires ingenii periclitari non dubitavit, sicque se docendi muneri maturè præparavit. Hinc

ex

ex eo
quos
Anno
privat
varia
DEL
rali,
co,
in ro
versu
titer
tio,
audi
vium
Que
Frid
ram
tum
tum
rand
hæc
MD
qua
pote
doc
redi
non
pub
dro
gus
enu
diss

ex eo tempore, quo in Magistrorum docentium, quos (Philosophiæ Adjunctos vocant) numerum Anno MDCLXXXI. fuit receptus, præter scholas privatas, ex omnibus probè disciplinarum partibus, varia, eaque selectiora argumenta, DE Scientia DEI, Æternitate Essentiarum, Notitia DEI Naturali, Omnipræsèntia DEI, Artificio Jacobi Magico, Diluvio Mosaico, Dubitatione Cartesiana, &c. in materiam publicè disputandi proposuit, & adversus contradicentes in cathedra sæpius pulchrè fortiterq; stetit. Non minus autem eodem temporis spatio, quo Virebergæ versatus est, Theologos adiit audivitque summos, Abrahamum nempe Calovium, Johannem Meisnerum, Johann. Andream Quenstedium, Johann. Deutschmannum, & Johann. Fridericum Mayerum, quibus merito suo annumeramus incomparabilem, Michaëlem Waltherum, tùm quidem adhuc Philosophum, & Mathematicum Professore, postea verò Quenstedii in Venerando Theologorum ordine Successorem. Post hæc, integro in Saxoniam exacto sexennio, Anno MDCXXCV. in patriam reverti constituit, quam agrè admodum à Præceptoribus dimissus, utpote qui rariores ingenii dotes demirati publicum ei docendi munus propediem erant delegaturi. Cum rediisset in urbem suam natalem atque Academiam, non modò privatas scholas aperuit, sed & ipse in publicum prodiit, Præsidesque B. Cancellario Osianandro, non modò de Ministerio Ecclesiastico ad August. Confessionis Artic. V. scitè perquam atque enucleatè disputavit, verùm etiam conscriptam à se dissertationem de Arianismo alio conflictu publico ad-

adversus oppugnantes masculè defendit. Quo factum est, ut in dies quoque inter nos magis illustraretur, & primus tandem gradus capeffendorum munerum sacrorum, quæ gessit diversa, Anno MDCXXCIX. hic ei obtingeret, ut Serenissimo tunc temporis hujus Ducatus Administratori, Domino Friderico Carolo à concionibus castrensibus & confessionibus sacris per integrum triennium esse juberetur, ita tamen, ut interim sequente Anno MDCXC. ad D. Leonhardi ædem Stuttgardiæ Diaconus etiam ritè inauguraretur, thorique sociam sibi ascisceret Virginem, Eleonoram Sibyllam, Viri nobilissimi atque Amplissimi, Dⁿ Joh Danielis Hechleri, in Aula Serenissimorum Principum Wirtembergicorum Oelsnensium Stabuli Magistri, nec non probatissimæ Matronæ, Dⁿæ Eleonoræ Sibyllæ, cognomento paterno, Le Comte, filiam lectissimam: ex qua liberos suscepit quatuor, unicum nempe filiolum, præmaturo obitu ereptum, tresque filiolas, quarum natu minimam paulò ante suum obitum amisit, acerbissimeq; ad extremum usque habitum luxit, reliquas verò duas, elegantioris formæ morisque puellas, Eleonoram & Elisabetham Dorotheam, superstites sibi vidit. Post biennium Anno, videlicet MDCXCII. Ecclesiæ ibidem Collegiæ Ecclesiastes Vespertinus atque illustris Gymnasiai Stuttgardiani, Professor constitutus est, & in utroque munere talem se gessit, ut facillè omnium favorem atque amorem promereretur, ac denique ob dexteritatem, industriam, fidem, pietatem, atque doctrinæ excellentiam dignus haberetur, qui in lucem Academicam proveheretur. Quare Patribus Academiæ sub finem

nem
tus,
foris
rise
nuic
The
Den
sch
per
eâq
DE
fit.
sole
bat
mu
ci f
me
nic
tur
qu
ru
ita
ut
ne
no
pe
di
ve
fa
p
m
d

mem Anni MDCXCIX. à superioribus commenda-
tus, solennibus eorundem suffragiis munus Profes-
soris Theologi Ordinarii, cui more antiquo Pasto-
ris etiam Ecclesiæ functio conjuncta esse solet, obti-
nuit, sequenti tamen demùm anno adiit, simulque
Theologiæ Doctor ritu solenni renunciatus fuit.
Denique Anno MDCCV. à discessu Excell. D. Fört-
schii in Illustrem Salanam, Ecclesiæ Decanus & Su-
perattendens in illustri Stipendio est declaratus, in
eâque Statione adhuc mansit, dum Imperatoris sui,
DEI præpotentis jussu, de vitæ simul statione deces-
sit. Quâ fide autem, candore ac dexteritate, quâ
solertia & prudentia, quâ imprimis singulari polle-
bat, quo pietatis atque doctrinæ cœlestis ardore, has
munerum diversas obierit atque administraverit, di-
ci satis haud potest: Inprimis verò illud dicendi fla-
men, aut fulmen singulare orationem ac vim divi-
norem, perfectumque eloquentiæ decus admirabi-
tur, quoad vivet, universa auditorum concio; at
qui propius familiariusque Virum optimum nove-
runt, magis mirantur, hominem eloquentissimum,
ita verborum in privata consuetudine parcum fuisse,
ut eloquentia ipsius nunquam in loquentiam dege-
neraverit. Rerum pondera verborum ponderibus
novit rependere, & de cætero idem in loco ac tem-
pore loqui & tacere quoque didicit, atque in quoti-
diano nihilosecius vitæ usu nemini gravis, omnibus
vero gratus acceptusque extitit, eundemque vitæ
sanctioris tenorem constanter tenuit. Hactenus
programma Universitatis Tubingensis. Sunt ta-
men, quibus conventus pietatis, ut vocant, quos-
domi instituebat privatos, in eo displicuere. Ce-
terum

dd

terum

terum, cum à tribus inde annis perpetuis ferè capitis doloribus & invaletudine laborasset, vehementiorem quandam, eumque apoplecticum impetum jam D. XII. Martii, intra septimam & octavam vespertinam sustinuit: aliquot tamen post diebus meliuscule habere cœpit, & valetudinem confirmare visus est. Enimverò cum hostes Galli lineis, quas vocant, superatis, Patriam invaderent, illum diem, septimamque horam, quem numerum, per illos dies fulmen de cœlo missum in ipso publico signaverat horologio, adedò fatalem habuit, ut post habitam orationem sacram funebrem, de vero nostro inter patriæ calamitates ad DEUM perfugio, apoplexia denuò corripereetur, & integra licet mente, omni tamen linguæ ulu amisso, in alterum usque diem, inter motus spasmodicos luctaretur, donec post secundam pomeridianam inter preces amantissimi conjunctissimique Collegæ, D. Andr. Adami Hochstetteri, placidè expiraret. d. 11. Junii, Anno 1707. ætat. 47. posttridie, nempe, Feriâ II. Pentecostes sepultus. Defunctum pro Concione ex Esaiæ LVII. v. 1. 2. laudavit idem D. A. A. Hochstetterus, Theol. Prof. Publ.

Scripta.

Disputatio de Scientiâ Dei, Witebergæ, Anno 1687.
in 4.

De Æternitate Essentiarum, Ibid. 1687.

De Notitiâ Dei Naturali, Ibid. 1687. 4.

De Omnipræsentiâ Dei, Ibid. 1688. 4.

De

De Artificio Jacobi Magico, Witebergæ, Anno 1688.
in 4.

De Diluvio Mosaico, Ibidem.

De Dubitatione Cartesiana. Ibidem, 1688. 4.

Dissertatio de Arianismo, Tubingæ, 1687. in 4.

Breves lineæ Arianismi, Tubingæ, 1688. in 4.

De Fundamento Fidei ex 1. Cor. III. v. 10-15. Inaugu-
ralis Bz. M. Christ Eberhardo Weismanno, Tubin-
gæ, 1700. in 4.

De Novâ Creatione, Ibid. 1700. 4.

De Evangelio, Ibid. 1700.

De Officio Christi Prophetico, Ib. 1700. 4.

De Natura fidei Justificantis, ex Joh. C. I. v. 12. v.
Vito Friderico Weibenmajero, Tubingæ, Literis
Joh. Conrad. Eitelii, 1701. in 4.

De Dignitate Christianorum ad 1. Petr. II. v. 9. v. 14. Da-
niele Wielando, Tubingæ, 1705. in 4.

Vid. Nova Literar. Hamburg. ad Annum 1707. pag.
m. 122.

Dissertatio prima Collegii Biblici ad methodum Schmi-
dianam adornandi, de Theologiâ v. Jo. Isaaco
Andlero Bebenhusano, Ibid. 1706. 4.

Vid. Ibid. p. 124.

Germanica.

Christliche Traur- und Leichpredigt / auß 7.
Vers. des 27. Ps. über dem Hochseel. Ab-
leiben des Durchleuchtigsten Fürsten und
Herrn / Herrn Friderich Carl / Admini-
stratoris in Würtemberg / 2c. Stuttg. An.
1698. in fol,

dd 2

Buß